

ГОРІНЬ — річка у Тернопільській, Хмельницькій, Рівненській областях, а також у Брестській області (Білорусь), права притока Прип'яті (басейн Дніпра). Довжина 659 км, площа басейну 27,7 тис. км². Бере початок з джерел поблизу с. Волиця, перетинає пн. частину Поділ. височини та сх. — Волин. височини, нижче тече Поліс. низовиною. Пн., відносно звужена (до 1–3 км) ділянка долини Г. з подекуди заболоченою заплавою, нижче м. Славути (Хмельн. обл.) розширюється. Нижче смт Оржева шир. долини досягає 10–15 км. Заплава у нижній течії широка (понад 400 м),

заболочена, розчленована осушувал. каналами. Річище Г. звивисте, до гирла р. Полтва завширшки 5–10 м, нижче — 25–60 м. Глиб. на плесах 1,5–2,5 м, подекуди 5–11 м, на перекатах зменшується до 0,3 м. Похил річки 0,29 м/км. Осн. притоки: Случ (права), Вілія (ліва). Живлення мішане. Льодостав у верх. течії триває від серед. грудня до серед. березня, у нижній — із запізненням на 5–10 днів. Г. зарегульов. числен. водосховищами та ставками. Воду використовують для тех., побут. та с.-г. потреб. На Г. — м. Ізяслав, Славути, Дубровиця. Р-н рекреації.

І. М. Коротун

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Горинь / І. М. Коротун // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31256>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).